

BUDAPESTA
20 Maiu st. v.
Dumineca 1 Iunie st. n.

Va esî joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 38.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
ann 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Wagnerismul.

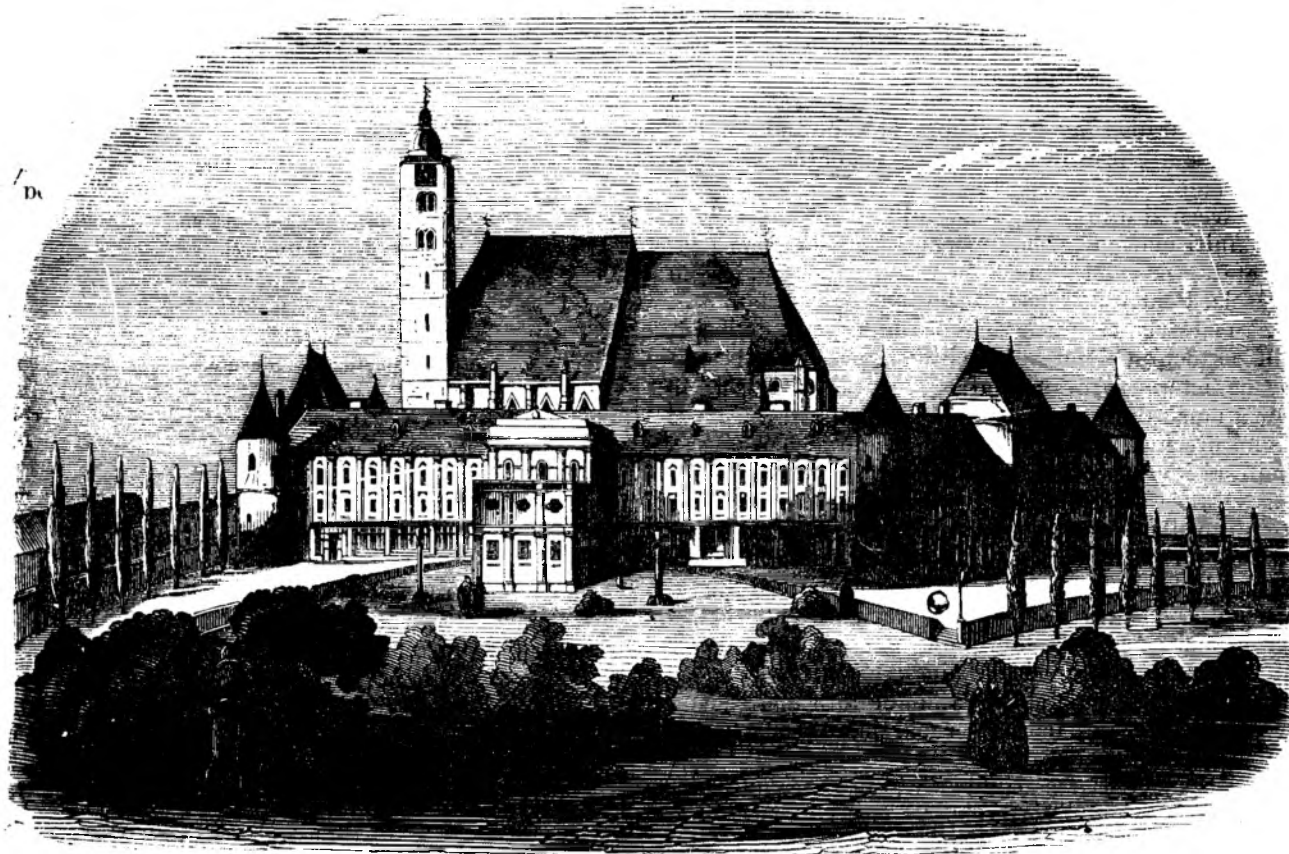
V.

(Fine.)

Numai viitorul cu mai multa încredere decâtu noi va pute însemná, cari potu fi, în puternicele creațiuni Wagneriane, acele imperfecțiuni séu greseli adevse ori néfnaturalnice în sistemul unui novátore atâtu de îndraznetiu. Ceea ce se póte adevéri cu deplina convingere, este, cá numai elu a facutu unu pasu hotarítoru de propășire în opera. Truff'a si dorintiele lui sînt póte pline de cutezare, dar vrednice de încurajare si generóse. Poetu în adâncul sufletului seu, nu mai puçinu decâtu musicantu eruditu si pasionatu, Wagner a țintitu pentru opera reînóirea si noblet'i'a ideei,

mareț'a caracterelor, energi'a si adevéru espressionii, unitatea, legatur'a strînsa, adânc'a si armoniós'a a poemului cu music'a. Urmasiul lui Glück, elu a cerutu îndereptu pentru dram'a musicala, în care tóte artele se strîngu, frumuset'i'a omenésca, înalt'a demnitate sociala a tragediei antice.

Nu sînt multi acei cari aru poté defasiurá atât'a credinț'a si curaju în întreprinderile lor. Când se întrodúce unu spiritu nou într'unu asiédiamentu puternicu ziditu, trebue sè trezésca în contra lui pe tot'i acei cari stau în legaturi directe séu indirecte cu acelu asiédiamentu. Tocmai acésta s'a întemplatu lui Wagner când pentru prim'a-óra a rostitu cuvéntul de drama musicala. Când o ideia deodata însusiesce o mare parte de adevéru, face dela sine si fara aperiatori

Catedral'a din Zagabria.

drumul ei scrisu. Idei'a dramei musicale, mórta, înainte de sprijinul lui Wagner, totu-de-una respinsa si lovitá dupa acéstá, dar nici odata sdrobíta, apoi de sute ori îngropata cu alaiu de preotii criticeii germáne si de sute de ori reînviata pe scenele teatrelor înaintea mulțimeii încântate, astadi s'a împusu puternicu în inim'a acelor ómeni cari dorescu în modu sinceru si liberu propașirea frumóselor arte! În Germáni'a isbând'a operilor Wagneriane s'a înradecínatu si înflorește din anu în anu. „Tannhäuser“ si „Lohengrin“ au devenitu niște tipuri naționale si au inspiratu ideile cele mai frumóse si mai fantastice picturei si sculpturei moderne. În sfêrșitu, în Germáni'a astadi, dram'a musicala, pentru parerea de reu séu fericirea si lumin'a domeniului artisticu, nu mai este o simpla ideia, ci o fapta depliná si bine urmata.

Care va fi sórt'a acestei forme de opera Wagneriana în Frant'á séu aiurea? Timpul numai va puté respunde hotarítóru. În Frant'á ca si în Germáni'a elit'a autorilor, a criticeii si a publicului tinde în modu instinctiv'u a se urní din vechi'a forma a operei, si tocmai acéstá laudabila mișcare proclama si întaresce cu multa logica sistemul dramei musicale. Prin acéstá sè nu se créda înse, cà formele nóue aru puté sè șterga séu sè osândésca acele capuri-d'opere nemuritóre ale trecutului. Ca opera, în tóta puterea cuvântului, în veci nu se va mai face mai perfecta si mai sublímá decâtu „Don Juan“ alui Mozart; art'a înse, în desvoltarea ei, nu póte remáné pe locu; ea este nemarginítá în frumusetiá cá natur'a si variata prin tóte acele forme ce-si adauge din veacu în veacu. Ori ce forma nóua desfășurata prin vigórea si unitatea unui organismu asiá de víu, trebui sè aiba rațiunea sa de a fi. Dram'a musicala sfințíta ántâiu de Glück, reluata si puternicu respândita de Richard Wagner, este fára îndoiéla una **din formele cele mai traitóre si mai mari ale artei musicale!**

Wagner n'a parasitu unu singuru momentu scopul seu; ceea ce este mai sublímú în elu, este acea puternica si neobosita aspirațiune spre idealul ce întrevede. Elu a fost celu ántâiu care a gasitu tóte principiile dramei musicale; elu, celu ántâiu care le-a pusu în lucrare prin intuițiune cu o nisuintiá si o rabdare ce facu astadi glori'a lui. În dram'a musicala este unu adevéru si o lumina netagaduita asupra careia nu punu multi luare de séma; poemul este de prim'a însemnatate, pe când dram'a nu-i decâtu scopu, iér nu mijlócele. Pentru cá cineva sè se póta înaltiá la o asemenea maestria, trebui în adevéru unu fondu de inspirațiune sânetósa si curata, o acțiune puternica si simpla, caractere naturale, întregi si víi. Music'a, în dram'a musicala nu este chiamata numai a farmecá si îndulcí urechi'a, ci mai multu pentru a concordá si a manifestá ideii'a poetica în total'a ei bogatiá!

Dram'a musicala astfel priceputa, pentru a reuși, cere ajutorul talentelor, a puterei, a devotamentului si a mijlócelor mari; dar mai multu are trebuint'a nesimțita de conlucrarea unui adevératu poetu si a unui musicantu distinsu, ceea ce fórté raru se póte întâlni contopite în o singura fiint'a omenésca cá în Wagner. În víitoru dram'a musicala fiindu asiediatá faciá în faciá cu oper'a vechia si lupt'a fiindu totu una, isbând'a trebui sè fíá în partea celei mai tinere si mai potrivite cu gustul epocei.

Toti acei cari vor cautá sè véda pe scenele lirice spectacole stralucitóre, împodobite cu sgomotóse bucáti de musica vocala si instrumentala, vor urmá calea operei tradiționale; acei înse cari nu dorescu a întâlni în asemenea nobile petreceri numai o serbare musicala,

ci tînu a vedé ca si în dram'a declamata, unu privilegiu de a se înfatiosíá în ochii si audiul mulțimeii, omul în tóta energíá lui, omenirea în tóta mareț'a ei, natur'a cu tóte frumusetile sale vecinicu tinere si nemarginite, aceia si numai aceia vor urmá cu pasiune si vor admirá frumosul necunoscutu înca al dramei musicale Wagneriane!

O parte de slava revine si lui Glück, pentru cá a deschisu celu ántâiu drumul, înse onorul, venerațiunea lumeii de bunu gustu, meritul celu mare, este numai alui Richard Wagner, care a urmatu si urméza a zidi pentru posteritate temel'á si întregul asiediaméntu scolasticu al dramei musicale.

Wagner fiindu privitu de o însemnata parte a publicului civilisatu cá unu compositoru adese ori nepotrivitu cu inteligent'á si spiritul veacului seu, produțiunile sale au capetatu denumirea de music'a víitorului (Zukunftsmusik,) si numai unu cercu restrânsu de distínse si ilustre persóne în fruntea carora stralucesce actualul rege al Bavariei, s'au grupatu astadi în giurul seu, admirându music'a sa cu pasiune si dându-i tóte mijlócele materiale spre a-si respândi compozițiunile, întarindu astfel bazele trainice ale dramei musicale.

Punemu capetu acestor note adunate pentru completarea încercării nóstre asupra Wagnerismului musicalu, care, ori câtu de bizaru si straniu pare astadi pentru unii, elu totusi cuprinde o forma nóua si marétiá, menita a elatiná si a produce în víitoru o revoluțiune înca mai folosítóre si mai sublímá în domeniul nesfêrșitu al celei mai entusiastice si mai dulci din artele omenirii! . . .

Viena 1875 *juniu*.

PETRU V. GRIGORIU.

La unu ghiocelu.

ghiocelu albu de sub frundíá,
De ce tremuri când pe ceriu
Vedi cum norii vreu s'ascundíá
Razele de primaveri?

Tu te 'ntorci totu dupa sóre.
Multu trebue cá-l iubesci;
Cáci când veselu elu dispare.
Tu în lacremi stralucesci.

Tu iubesci frumosul sóre
Si 'n iubire ai uitatu.
Negre nopti. aspre ninsóre.
Véntul ce te-a scuturatu.

Tu-l iubesci, dar e iubire
Surisul lui auros,
Ce în lume îl resfira,
La 'ntristatu si la voiosu?

Dar ghiocelu taci si iubescu,
Cá 'n iubire-i fericitu
Numai celu care iubescu
Si nu celu ce e iubitu!

EMILIA LUNGU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Jurnalele îl laudau nespusu, publicul acurse sè-l védia, unu duce îl cumperá cu unu pretíu fabu-

losu, comandele nu mai încetara si norocul artistului erá deja facutu.

Atunci lumea înca nu cunoscea pe Paulina Lisle, în curându înse se început a se vorbí despre minunat'a asemenare între pupil'a lui Sir Hugo si între frumós'a Rosamunda.

În acestu anu nu cercetá Ralf Fane societátile, audiea înse totu iérasí despre frumseti'a Paulinei. În al doilea seson o vedíu iérasí si amórea vechia se aprinse de nou. Acum erá elu renumitu si avutu, si elu își depuse cunun'a de lauru la picíorele ei.

— Acele timpuri au trecutu, Mr. Fane, — díse ea liniștita; — sê remánemu amici, soția nu-ti potu fi. E pré târdíu.

Pré târdíu! Totu refrenul vechiu. Odinióra reesia a-i dobândí amórea, atunci înse o respinse elu, — acum erá pré târdíu. Elu primí refusarea cu acea resignațiune curagiósa, care îl facea sê o iubésca mai multu. Ei remasera amici intimi.

Nu multi barbati remánu amici fideli femeiei, ce a refusatú; timpul si suferintiele înse l'au otelitu si chiarificatu pe Ralf.

În dupa amédi'a acestei díle depingea elu cu diligint'a. Elu nu erá singuru. Guido Carls court zacea pe divanu si fumá. Erá díu'a ultima ce o petrecea elu în Angli'a. Liniște domniá în acea chiliuti'a. Guido se nitá la tabloul vis-à-vis de elu: la portretul Pollyei Mason.

— Sustieni tu cá e nimerita? — îl întrebá artistul; — eu cugetu cá asíá a fost ea când am vedut'o noi prima óra.

Naintea lui Guido nici odata nu a amintitu elu despre ea. Elu în adevéru nu cunoscea secretul tinerului autoru, retragerea lor înse si evitarea cea evidentá spre a nu conveni, îl facea a presupune cá existe atare secretu.

— Fórté nimerita, — respunse Guido; — atátu de bine e nimerita, în cátu vedu naintea ochilor mei acea festivitate si pe ea cum jucá sub ceriul liberu. Eu asiu voi, Ralf, sê-mi dai o copia de pe acestu tablou.

— Bine! Ce sórté caracteristica! Cine cugetá atunci, cá Polly Mason va refusá mân'a unui duce? Si óre pentru ce a facutu ea acea?

Nainte de ce i-ar fi pututu Guido respunde, întrá Robert Lisle. Guido se scolá.

— Dta aici, domnule colonelu, eu cugetam cá deja de optu díle ai parasitu Angli'a. S'a întêmplatu dóra ceva?

Elu titulá totu înca bucurosu pe Robert Lisle astfel.

— Paulina e greu morbósa.

— De când?

— Din sér'a acea, când ni-ai cercetatu. Scirea despre mórtéa unei amice a ei si o recire i causara unu tifus în crieri. De atunci zace în deliriu si Ddieu scie cum se va finí.

Elu pasi la feréstá. Acum urmá o tacere adâncea. Unu servitoru întrá cu o carta.

— Inspectorul Burnham dela poliți'a secreta, — ceti cu tonu Mr. Fane; — cine e acela si ce voiesce aici?

Robert Lisle se întórse cu o espresiune înspaimântata.

— Elu díce cá are ceva cu Mr. Carls court în a-faceri momentuóse, — reportá servitorul.

— Eu nu scíu ce voiesce, déca înse permiti, Fane, voiu sê-l vedu.

Mr. Burnham se presintá.

— Am onóre cu Mr. Guido Carls court?

— Da.

— Dta vrei sê pleci mâne la New-York?

— Da; nu vedu înse ce te-ar interesá acést'a pe dta.

— Dta vei întrelasá caletori'a.

— Pentru ce?

Cu o privire escusatóre aruncata pe Robert Lisle, pasi Mr. Burnham mai aprópe:

— Rolul meu este neplacutu, înse trebie sê-l esecutu.

Elu puse mân'a pe umerul lui Guido Carls court:

— Mr. Carls court, eu te arestediu în numele le-gei, pentru suspițiunea omorului comisu în contra Alicei Warren în dimineti'a ajunului de Craciunu în anul 1862.

Ralf Fane se înfiorá si típá. Robert Lisle deveni totu mai palidu. Guido se retrase de sub mân'a poliștului si-l priví cu uimire neesprimavera.

— Alice Warren e ucisa? — díse elu dupa o pauza, — seriosu díci cá Alice Warren e ucisa?

— Da.

— Ddieule!

Guido cugetá la frate-seu si înfiorátórea posibilitate îl facú palidu. Elu își aduse aminte de momentu când o vedíu ultim'a óra singura în tempestatea de iérna, își aduse aminte de espresiunea, care o observá elu dupa câteva óre în fața lui Emil. Cine altul avea interesu de mórtéa Alicei?

Din fața lui Guido disparú ori ce viétia. Burnham observá paliditatea. Erá acea semnul culpabilitatii?

— Ai bunetate domnule a-mi spune, — díse Guido Carls court dupa o pauza scurta, — ce dovedi ai dta cá Alice e în adevéru ucisa si cum ai devenitu dta a me suspióná pe mine?

Robert Lisle pasi înainte.

— Permite-mi sê-ti chiarificu eu acést'a; eu voieam chiar acum sê-ti împartásescu lucrul, când veni Mr. Burnham.

Si elu i enará evenemintele din acelu momentu, când matrosul a venitu la Paulina pâna la aflarea ei în Battersea.

— Dela noi aflá Mr. Burnham, cá dta ai caletoritu cu Alice la Londr'a, si ai condus'o la locul caletoriei ei. Dta însu-ti ai fi marturisitu tóte aceste, de ai fi fost cu noi, nici odata înse nu amu credíutu noi —

Guido i luá mân'a si díse:

— Te rogu, domnule colonelu, nu-mi spune mai de parte, dvóstre a-ti lucratu fórté corectu. Întrég'a lume scie cum am fost eu de încurcatu cu istori'a acestei nefericite fete. Dara ucisa! cugetul e înfioratoru! Si când s'a comisu acea?

— În dimineti'a ajunului de Craciunu din anul 1862, între optu si nóue óre. Dta fresce vei face sê cada acea suspițiune si vei dá unu „alibi.“ Ada-ti aminte! Erá pe timpul acel'a când ai parasitu Angli'a. Unde si la cine ai fost în ajunul de Craciunu din anul 1862 nainte de amiédiadi între optu si nóue óre?

Robert Lisle își puse mân'a pe brațul acelu tineru si sê uita în fața lui.

Guido își aduse aminte.

În ajunul Craciunului anului 1862 nainte de amédiadi între optu si nóue óre s'a întêmplatu cunun'a sa curiósá.

(Va urmá.

Calendarul septemănei.

Dumin.	20	1	G. Rusalii. s. m. Talaleu, c. p. Nicita.
Luni	21	2	Lunia rusal. ss. imp. Const. si Ileana.
Marti	22	3	ss. mm. Vasilisc, Marcel, Codru, Sofia.
Mercuri	23	4	c. p. Mihail Mart., s. m. Salona Rom.
Joi	24	5	c. p. Simeon, ss. mm. Serapion, Calinic.
Vineri	25	6	aff. cap. Ioan Botez., s. m. Celestin.
Samb.	26	7	ss. ap. Carp, Alfeu, s. m. Averchiiu.

O nunta românească în Bosni'a.

Seraievo 26 maiu.

Poporațiunea de aici e foarte amestecata. Între națiunile diferite de turci, sârbi, ovrei (ispanioli si magiari) greci, arnauti, italieni, se afla mai bine de 30 de familie române Macedonene, asiá numiti Tintiari, cari se sustinu cu meserii, dar cei mai multi sunt comercianti bogati, ómeni de frunte si mai culti ai poporului. Ei vorbescu românește, dar cam greceitu, asiá în câtu auditoriul e multu nevoitu a pastrá o atentiune destul de încordata spre a-i puté pricepe. Dar numai cei mai betráni își mai pastréza limb'a ce au adus'o cu sine din tíer'a lor, copii lor nu mai scúu nici o vorba. Limb'a lor de conversațiune a devenitu bosniaca, afara de o familia, unde e maica româna din Macedonia.

La una din aceste familie s'a serbatu luni în ziua de sfânt. Georghe o nunta. Fiindu eu cunoscutu, me invitara si pe mine, si astfel fui si eu unul din óspetii acestei festivități.

Fiindu tota serbarea nuntii acomodata datinelor si deprinderilor poporului în acáru mijlocu ne aflámu, si fiindu cá aceea totu-odata se tínea într'o clasa de mijlocu bogata : aflu interesantu de a ve comunicá si dvóstre modul acestei petreceri.

Tóta ziua înainte de nunta erá cu totul monotóna, pentru cá nu erau nici óspeti, nici nuntasi, cáci la ei tocmai nóptea se începe nunt'a si pe la miediu noptii se face cunun'a ; de abia sér'a pe la nóue óre, dupa ce s'a adunatu toti nuntasii, s'au pornitu toti din cas'a mirelui, condusi de niște lautari si a venitu, dupa ce a încunguratu pe departe, la cas'a miresei.

Ací ne-au întimpinatu în ograda miresei o róta de copile, ce pasieau încetu totu spre drépt'a, tíindu-se tóte de mâna un'a de alt'a, cântându unu cântecu misteriosu. La prim'a vedere credeam, cá fetitiile jóca hor'a, dar mai multa asemenare avea jocului „farmecelor“, cari învêrtindu-se împregiurul unui focu grozavu, descánta leacul lor. Dupa informațiuni am întielesu, cá totul erá unu cântecu de nunta.

Cântecele lor naționale sunt pré simple, chiar foarte primitive ; numai niște simțieminte naturale si se fínescu cu unu tactu grozavu de lungu. Acésta e în Seraievo, dar pe la câmpia afara e si mai naturalu. Sate, în sensu cá la noi, aice nu sunt. La ei e satu déca se afla numai dóue case la olalta, cáci tóte sunt resfirate. Pe acolo audi tocmai de o mila de departe niște strigate. Aceste sunt cântecele lor. Vr'unu sensu în ele nu affi. În cele ce-ti pare a fi aflatu, vedi numai simțiemintele naturale ale unui omu primitivu. O frumsetia, o inscrițiune dupa placul nostru nu gasesci în ele de fel.

Dupa ce amu fost noi întimpinati la pórt'a de acestu jocu si cântecu misteriosu, amu fost toti condusi în departamentele locuintielor lor.

Mai fia-care casa are, precum amu amintitu de alta-data, câte unu etagiu, la care te ducu treptele de lemnu mai totu-de-una din ograda. Ací în etagiu se affá o antisiambra (tinda) destul de spatiósa, ací se arangéza jocurile lor.

Între ale lor jocuri naționale, cá : „Paracinca, Nirovacha, Macrvanha, Zajem“ erá si unu jocu ce avea asemenare cu „hor'a“ jocul nostru naționalu, dar jocul lor e foarte simplu. Se tíneau de mâna unul de altul si pasieau în cercu totu înainte, stându numai din când în când locului si batându de picioare. Se chiamá „Choro“. Asisdera si „Colo ad svádbe“ are puțina asemenare jocului „Arcanului“ unde totu tíindu-se de mâna, pasiescu în cercu înainte, dar la unu locu cu femei, facéndu trei pasi mari înainte si trei mici înapoi.

Tóte jocurile lor sunt dupa cátu am vedíutu eu totu una si acele ; nu vedi alta decátu tíindu-se totu de mâna, pașindu totu în cercu înainte cu mici întreumperi de óresi-cari gesturi si schimosituri.

În totu decursul jocului umblau necontentitu servitorii cu tasele de vinu si cu dulcétia îmbiându pe óspetii adunati. Fórté curiosu ínese ími veni felul si modul pregatirii acestor marafeturi. Dulcétia prima a fost de niște flori, póte trandafiri, stóirse în zaharu, dar foarte slabu si neplacutu ; dupa aceea urmara pomerance, coge de citróne totu foliutie taiate ; apoi alta dulcétia, dar în urma cea mai buna a fost apă cu unu feliu de zaharu móle.

În locuintiele de jos, unde se faceau pregatirile miresei pentru actul cununiei, erá ceva mai placutu. Negreșitu cá si ací s'a facutu primirea cu totu acele marafeturi de sus, dar ací te serviau niște dsíóre tíne-re, dsíóre de nunta. Pe lâng'a destula dulcétia si vinu se schimbá puținu si rachiu si rumu si pragituri de zaharu. Asisdera puteai s'e audi aice si óresi-cari conversațiuni cu presintele dsíóre, conversațiuni cam ceci si glume facute numai de noi puținii Austriaci.

Astfel ne-amu petrecutu noi toti óspetii pâna pe la miediu noptii. Acú, fiindu mirés'a gata, împodobita cu niște tul, si dupa ce s'a aruncatu pe capul ei, prin casa, chiar si prin ochi, bombóne, ne-amu pornitu toti înapoi spre cas'a mirelui, dar nu mai multu pe acelu drumu pe care amu venitu, ci pe altul. La esírea nóstra din ograda, pe pórt'a afara a formatu fetele anume iérasii cercul celu mare dela venirea nóstra, jucându jocul lor misteriosu si cântându mereu, descántându, cântecul de nunta. Pe totu drumul s'a totu aruncatu bombóne !

Ajungéndu la mirele acasa, ne-a primitu într'o casa foarte mica, unde așteptá deja unu preotu betránu pe tinerii noi spre a-i cununá.

Dupa terminarea actului de cununie, s'a facutu locu în cas'a cea mica pentru aranjarea jocurilor lor naționale, si prin prejuru pe scaune si divanu siedeau ceialalti privitori.

Nici aice n'au fost alte primiri, ci totu acele dela mirés'a. Unu paharu dulce cá pe la noi nu se mai affa pe aice. Darurile pentru tineri se trimetu în ziua de nunta, înainte de cununia la tineri acasa. Ei facu îndecomunu tóte foarte simplu si nu facu multe marafeturi ; nici nu serbéza mai multe zile de nunta. O di numai, si e destul. La mari fruntasi si foarte raru numai póte s'e se întémpie petreceri în a dóu'a di ; de regula petrecerile sunt mai multu de o di.

Déca vii la unu în ospetiu, apoi dupa o vreme ti-se ofere o dulcétia, si nu lungu dupa aceea cafea négra. Caféu'a négra la densii e „facu totul“. De mul-

t'a cafea si dulcétia ce consuma ei, i vedi pretutinde-
ne cu dinti negri si stricati.

La ei nici în astfel de dile nu se afla o mésa, o primire cu bucate. Casele lor n'au bucataria, si ceea ce totusi au în privint'ă asta, e o simpla redicatura de paméntu ce servece de vatra; nici sobe pentru fierbere nu au, de acea nici aparate pentru pregatirea bucatelor nu se afla, afara de niște tavale-lungi séu cu totul rotunde si mari de arama în cari punu ei câte o învêrtita umpluta cu feliturile marafeturi chiar si cu loboda si spinu, séu unu aluatu nedospitu ce le trimete pe locu la o pitaria spre a se pune la coptu. Nici pâne nu se afla pe la ei nici chiar în casele cele mai bogate, o turta nedospita e tóta pânea lor. Si cei mai bogati cari a facutu caletorii chiar prin unele capitale, mergu de-si cumpera câte o turta de cea nedospita si o ducu supt suóre acasa. În o di se cocu si de doudieci de ori turte de aceste în niște cuptóre, ce-su afara la drumu facute ca niște pravalii. La aceste cup-tóre duce fia-care, déca vré sè prândiesca ceva cu ca-s'a sa, bucatele de coptu ce sânt de totu simple, constându numai din turta séu malaiu, séu din unu feliu de aluatu cu legume.

În decomunu parau'a începe aci dela dieceru. Dieceriul e unimea prima cu care poti cumperá ceva. Ceea ce cõsta la noi acasa unu cruceriu, te cõsta aice de diece ori mai multu. Chiar cerșitórele turce, femeile celor cadîti în lupta, nu ceru dela trecatoru „dai mene jeden krajcar“ ci „dai mene jeden sechser!“

Tóta scumpetea acésta provine mai multu numai dela ovreii din Ungari'a, cari au înundatu deja Seraiievul, cá si Tisa Seghedinul. Unde vedi o prevalia, unu birtu, o cafenea, o cârciuma, unu otelu, séu o întreprindere câtu de mica, numai decâtu trebuie sè fia acotó ovreul. Elu se afla aci deja prin tóte unghiurile, prin tóte coturile, desvoltându-si talentul seu universalu de toti cunoscutu. Mai trebuie înca ceva, si acésta tíera va deviní o Palestina seu o — Bucovina!

Ce se atinge de petrecerea cu damele de aice, ce sè dícu? Ele nu sânt de locu capabile sè te 'nspire, sè te încante cu unu visu placutu; sânt straine de totu spiritul nobilu si cultu, straine de ori ce nobletie a caracterului, de ori ce superioritate femenina. De vorbesci din întêmplare odata cu o copila, atunci tóta lumea bosnéca, chiar ei între olalta, dícu cá i-ai vorbitu de nunta. Negreșitu, cá a dóu'a óra trebuie sè fugi cá sè nu víi în perplesitate. Ocupațiunea femeilor e numai de a stá la ferésta, séu la portitia afara, ori lucra la niște panglice simple. Alta absolutu nimicu.

Cá sè revinu la nunta, voiu mai díce dreptu încheiere, cá petrecerea comuna a duratu pâna deminét'ă la 6 óre, când cei mai multi, obositi mai multu de urítu, decâtu de petreceri, s'au înprasciatu, luându fia-carele remasu bunu si multiamindu pentru totul.

ISIDOR IESIEANU.

Dela Paris.

— 27 maiu.

Iéta unu sujetu de noveleta!

Scen'a se petrece în teatrul de opera. Persónele cari au rolu sânt numai dóue, A. si B.

A : Príncipele e înamoratu pâna la nebunia; elu a oferitu damei unu milionu, de cumva îl va însotí la Florenti'a.

B. : Si ea l'a refusat?

A. : Da.

B. : Nu e cu putintia.

A. : Dar e asiá.

B. : Asiá dara femeia aceea e nebuna.

A. : Nici decâtu, ci fôrte virtuósa.

B. : Ce ridicula e virtutea acést'a!

A. : Dar ea are barbatu.

B. : Ce-mi pasa de barbatu!

A. : Inse barbatul acela — esti dta.

*

Scen'a urmatóre s'a petrecutu înainte tribunaului corecționalu.

Numele acusatului e Jean Hiroux. Întrându, presiedintele îl întréba. Eu respunde asiá:

— Pardon, dle presiedinte, eu protestezu în contra dlor judecatori.

— Dóra vrei jurati?

— Ba, ar fi totu egal; judecatorii toti sânt judecatori.

— Cum întielegi acést'a?

— Asiá cá toti îmi sânt inimici personali.

— Din ce cauza sustini acést'a?

— Din caus'a, cá dênsii deja de cinci ori m'au condamnatu.

*

Unu pocalu de apa!

În o adunare poporala d'aice tocmai se discutá impositul pentru spirituóse. Oratorul se împedecá la totu momentul, gângaviá, si în urma nu mai fu în stare sè continue.

Unu lucratoru cu nasu roșiu, care denunciá învederatu, cá dênsul trebuie sè aiba cunoscintie reale despre beuturile spirituóse, facu niște observațiuni fôrte bune relative la gângavirea oratorului.

La acésta adunarea strigá sè se urce la tribuna si sè vorbésca dênsul. Dar elu se escusá.

— Nu te teme, — i díse unu colegu, — vom fi indulgenti.

— Nici nu me temu eu de voi, — respunse elu, — ci de pocalul celu de apa, care stá coló pe tribuna.

*

Unu englesu ascultá cu atâta atenziune o reprezentatiune în oper'a cea mare, încâtu nu bagá de séma, când cineva i furá orologiul.

Când elu apoi observá acést'a, strigá:

— Dl acela, care mi-a furatu orologiul sè bage de séma, cá acela repetéza fôrte sgomotosu si în fiacare patraru de óra!

La acést'a, vecinul englesului începú a se mișcá si voiá sè se departa. Dar englesul îl rogá cu tóta politeti'a, sè-i redeie orologiul. Acela i împlini cererea si se departá, iér publicul rise de apucatur'a englesului.

GASTON.

Dela Sibíiu.

(Maialul studenților luterani, — concertul reuniunii române de cântári. — adres'a dlui G. Baritiu)

— 28 maiu.

De sâmbeta încóce a începutu a fi timpu fôrte frumosu pe la noi. Pân'acum a mai totu plouatu.

Maiarele s'au începutu. Primul, al gimnasistilor luterani, ne-a admoniatu sè nu uitâmu, cá traimu într' o tíera, în care libertatea nu este decâtu unu privilegiu.

Când adeca deminét'ă esieau studentii pentru a se duce în „dumbrava“, faimosii paragrafi relative la purtarea de stindarde nemagiare așteptau pe piati'a si își facura datori'a, confiscându tóte stindardele.

*

Concertul „Reuniunii române de cântări“ de aici avu locu duminică trecută.

Programul a fost acestă : 1. „Stelele“, coru de Georgescu ; 2. „Tóta a mea gândire“, coru de Rheinberger ; 3. „Cântul gintei latine“ de Alesandri, coru de Marchetti ; 4. „Marsiul independinței“ de Orastanu, coru de Neudörfler si 5. „Primăver'a“ din „Anutimpurile“ de Heydn.

Publicul asistentu a fost foarte micu, dar petrecerea cu dantiu, urmata dupa esecutarea programei, a fost cu atâtu mai animata si a duratu pâna către orele 3 dupa m. n.

Póte că n'ar fi fost superfluu, déca la acésta petrecere ar fi avutu întrare si nemembrii reuniunii.

*

Adres'a data dlui George Baritiu de atunci încóce s'a mai subscrisu de câteva dame române.

Cor. ord.

Catedral'a din Zagrabia.

Afara de catedralele din Viena, Milano si Praga, puține biserice sânt atâtu de vechi cá si catedral'a din Zagrabia.

Cladirea ei cade cam pe timpul înființării episcopatului de Zagrabia, al carei fondatoru a fost unu preotu din Boemi'a cu numele Duch, la anul 1091.

Timpu de trei secolu multe tempestăti a trebuitu să supóte acésta biserică, pâna când, sub Bela IV, venindu tatarii în Ungari'a si trecându de aici în Croați'a, mai de totu au ruinat'o, asiá că la 1248—55 a trebuitu să se edifice de nou în form'a marétiá si stilul escelinte, precum ni-o înfațiséza ilustrațiunea din nr. presinte.

Mai în urma episcopatul de Zagrabia s'a înalțiatu la demnitatea de mitropolia, si mitropolitul-cardinalu de acuma, Mihailoviciu, e al 75-le în șirul episcopilor de Zagrabia.

Cronic'a lunei.

Diet'a a încheiatu desbaterile asupra codicelui penalu polițialu, votându-l cu puține modificări. Apoi a desbatutu si votatu proiectul de lege pentru încavrtirarea ostasilor. Helfy a interpelatu pe ministrul presedinte, déca va subșterne dietei actele relative la convențiunea pentru Novi-Bazar? Irányi a interpelatu pe ministrul de culte, că pentru ce nu s'a dispusu să se tîna cu învetiatorii slovaci si în alte locuri, afara de Losiontiu, cursuri supletóre pentru învetiarea limbii unguresci? si că pentru ce nu se vor face asemenea cursuri si cu învetiatorii germâni, sêrbi, români, vendi, croati?

Starea lui Andrassy e cam elatinata, căci partid'a militara nu e multiamita cu convențiunea încheiata pentru Novi-Bazaru. În urmarea acesteia, densusl vré să-si caute radiemul în cercurile parlamentare ; dar nici aici nu pré are prospecte bune.

Fezu sêu calpacu? Iéta prin ce cuvinte se resuma istoria Rumeliei-orientale din țilele trecute. Dar s'o povestimu pe scurtu. În martia trecuta, Aleco pasia, conformu programei satorite, a întratu în Filipopol, spre a primu guvernarea provinciei Rumelia-orientala. La marginea tierii îl așteptá deputațiunea provinciei, când înse acésta vediu, că Aleco pasia pórtá fezu, s'a retrasu si n'a voitu să faca nici o primire, iér poporul începú a murmurá. Védiendu, că potu să fia urmări serioșe, Aleco pasia puse la o parte fezul, ce i-a ordonatu sultanul să pórté, si puse pe

capu unu calpacu rumelianu. La acésta iritațiunea se stêmperá si elu întrá în orasiu, unde primu administrațiunea provinciei.

Socóta muscalésca. De si Aleco pasia a întratu în Filipopol, totusi generalul rusu Stolypin n'a eșitu înca de acolo cu trupele sale. Înainte de a eși, elu preține, că provinci'a să platésca spesele ocupațiunii rusesci, spese cari se urca la 23 milióné franci. Dar se crede, că rusii vor mai lasá din pretiu.

Alegerile în Romani'a s'au încheiatu cu urmatoriu rezultatu : în camera guvernul are majoritate de peste o suta de voturi ; la senatu, în colegiul primu s'a alesu 17 conservatori si 11 liberali naționali, în colegiul al doile 24 liberali si 6 conservatori, colegiele universitare au tramisu unu conservatoru si unu liberalu ; asiá dara guvernul în senatu va avé majoritate cam de diece voturi. Fostii ministrii conservatori dati în judecata au fost cu totii alesi.

La Petersburg domnesce mare frica. Principii din famili'a imperiala sânt însotiti de doi cazaci armati ori de câte ori iesu. Funcționarii mai nalti asemenea. Gurko merge pe stradele Petersburgului cu mai mare paza decâtu în câmpiile Rumeliei.

Despre Gurko, omnipotentul țilei, se țice, că în un'a din țile a primitu unu biletu care-i anuncia, că va fi otravitu. Densusl chiamá pe bucataru si i-a țisu : „Uita-te bine la acestu biletu ! E bine, la cea d'ântâiu colica — te voiu spéndiurá !“

Din Varsiovi'a se împartéscesce, că 800 de arestanti de acolo au fost transportati nóptea în Siberia. Între acestia se aflau 150 de studentu din Moscov'a si mai multe fete.

În provinci'a Orenburg, în Russi'a, a carei capitala a fost devastata de focu, s'a proclamatu sturca de asediu. Mai multi acusatati d'a fi pusu orasiului focul au fost arestati.

Regularea granitiei turco-grecesci întra în stadiu totu mai încurcatu. Cabinetul francesu sprigincesce pretensiunile grecesci, dar cabinetul englesu apera Turci'a. Într'aceste la hotare s'au încaceratu lupt'a în mai multe parti, si au caditu mai multe victime mai ales din partea turcilor.

Resboiul afgano-englesu e încheiatu. Jacob chan de curêndu a subscrisu actul de pace. Englesii s'au grabitu a face pace, căci au destulu necasu cu zulunii, iér afganii au primitu cu bucuria condițiunile.

Literatura si arti

Despre cosmeticele cu basa de plumbu si efectele lor vatematóre sânetăti, — sub titlul acesta a publicatu dl dr. Calender la Bucuresci o brosiura interesanta, la care vom reveni. În urm'a unu istoricu generalu asupra cosmeticelor, si dupa ce descrie compositiunea lor, autorul probéza relele ce ele produc asupra economiei umane, rele cari se manifestéza prin diferite bóle.

DI Gr. Stefanescu, profesoru de geologia si mineralogia la facultatea de sciintie a universității din Bucuresci, a publicatu de curêndu o dare de séma despre „Congresul geologicu internaționalu tînutu la Paris în 1878“, la care si dsa a luat parte.

Regele Portugaliei a tradusu tragedi'a „Negutiatoriul din Veneți'a“ de Shakespeare în limb'a portugesa, si tiparindu-si lucrarea o împarte gratis ómenilor de specialitate, precum si altor amatori.

Betrânul Moltke, carele scie manuí nu numai sabi'a, ci si condeiul, iérasu va publicá o lucrare a sa. Acésta va purtá titlul : „Notitie de țiuariu din Spania“, si va continé schitié de caletoria.

„Procesul locuitorilor din Darabani“, volumu de 470 pag. conținându discursurile pronunțate de dnii T. Maioreșcu, L. Dimitriu, N. Novinov, P. Ghica, Lepadatu, Mândru, N. Ionescu, G. Cimara, cum și raportul procurorului Generalu d. Remus Opran, a apărutu la București.

Di Const. D. Ștefanescu a ținutu la societatea „Concordia Româna“ din București două interesante conferințe asupra literaturii din acestu secolu și asupra poeziei lui N. Niculănu, pe care întrunindu-le le-a tiparitu într'o broșură.

Biserica și școlă.

Pr. ȘSa episcopul Pavel, precum anunciarămu, petrece la moși'a sa Slatina în Maramureșu, de unde la începutul lunei viitoare se aștepta la Oradea-mare. Înainte de-a se despartî de locul seu de predilecțiune, de amicii și fostii sei fii sufletesci, Pr. ȘSa la 11 și 12 l. c. întruni la cas'a-i ospitală o frumoasă cunună de oșpeti; ier la 15 l. c. comitele supremu al comitatului dede o mеса în onóra Prelatului care se desparte.

O deputațiune din Maramureșu, reprezentanti ai clerului gr. c. român, în frunte cu vice-comitele Mihalca, a fost în septemân'a trecută la Oradea-mare spre a salutá pe fiitoru episcopu al Gherlei, Pr. ȘSa Ioanu Szabó. Oratoru deputațiunii, vice-comitele Mihalca, a ținutu cuvântarea sa adresată noului episcopu român în limb'a unghureșca; nou-denumitul episcopu român a respunsu asemenea în limb'a unghureșca.

În privinți'a propunerii limbei unghureșci ministrul de culte a îndreptatu unu ordinu cătra inspectorii școlari din comitatele Neograd, Arad, Clușu și Udvarhely, că și până atunci, până ce legea pentru propunerea limbei unghureșci ar intrá în vigoare, se dispuna să se țina dela 1 iuliu până la 25 augustu cursuri supletóre pentru acci învetaiori, cari înca nu sciu limb'a unghureșca.

Post festa cantare. Acestu proverbu latinescu tradusu sêrbesce suna asiá: Episcopatul sêrbu, în frunte cu patriarcul Ivașcovicu și episcopul Stoicovicu, au adresatu Maj. Sale unu memorandu rogându-l a nu sancționá legea pentru introducerea limbei unghureșci că studiu obligatoru în tóte școlile. Dar pe când memorandul s'a transmisu, legea s'a și sancționatu.

Di Alesandru Danciu, proprietaru și directoru la mai multe băi private în Bucium-Cerbu lângă Abrudu, a daruitu bisericei gr. or. de acolo unu policanđru de bronzu cu 12 lumini, împodobitu cu sticla cristalina, în prețiu de 170 fl.

O școlă nouă s'a deschisu în Dobrogea în comun'a Satu-nou, plas'a Silistr'a-nouă.

Societati și institute.

Asociațiunea transilvana publica concursu la ajutore de câte 25 fl., pentru 8 tineri români cari vreu să învete meserii. Potu să conșurga și tineri din Ungari'a și din părțile banatice?

La Tergu-Jiului s'a înființiatu o asociațiune, intitulată „Progresul“, al carui scopu este dezvoltarea cunoștințelor sociale, economice, științifice și înființarea unei biblioteci.

Ce e nou ?

Regele în a două parte a lunei lui iunie va vizitá espozițiunea din Alba-Regala.

Moștenitorul de tronul Rudolf, vizitându forte-réti'a Gibraltar, a trecut și pe tierrul africanu, de-

barcându în orașul comercialu Tangerang, unde dela imperatul Carol V nici unu archiduce n'a umblatu.

Imperatul Rusiei va sosi la Berlin în 9 iunie, spre a asistá la nunt'a de auru a imperatului Germaniei, care va începe în 11; elu va fi însoțitu de patru mari duci și va stá mai multe zile la Berlin.

Toastul principelui Carol. La banchetul dela 10/22 maiu, datu la palatul dela Cotroceni, principele Carol a pronunțiatu urmatoriul toastu: „Diu'a de 10 maiu a fost proclamată de țiera că serbare națională: astadi acésta și a devenitu și mai scumpa inimii Mele prin dragostea și încrederea ce Mi-a aretat armat'a. Voiu paștrá frumós'a spada daruita de ofițieri, subofițieri și soldati, că celu mai scumpu odoru. Ridicu acestu paharu în sănătatea bravei armate, care de-a pururea v'a remâne paz'a iubitei nóștre patrie. Sê trăscesca ostasii români!“

Adresa lui Mocsáry. Amu înregistratu, că vr'o 164 de alegatori din orașul Halas, unde Mocsáry a fost alesu deputatu, au publicatu în „Hon“ o adresa de nencredere pentru cuvântarea ce dânsul a ținutu la desbaterea legii pentru introducerea limbei unghureșci că studiu obligatoru în tóte școlile din țiera. Spre clarificare, trebuie să adaugemu, că aceia n'au fost alegatorii lui, ci și la alegere au votatu pentru contracandidatul; va să dăca tóta adres'a se reduce numai la o apucatura electorală. Acuma înșe vinu alegatorii lui Mocsáry și publica în „Egyetértés“ o epistola, în care dăcu, că ei adera la principiile dezvoltate de deputatul lor.

Hadur și Táltos. În ședinți'a dela 28 l. c. a camerei deputatilor, Mocsáry a produsu ilaritate generală, când la desbaterea legii pentru încvartirarea ostasilor, a demonstratu, cătu de incorectu este să se traduca espresiunea „Kriegsherr“ cu cuvântul unghurescu „hadur.“ Precum se știe, „Hadur“ a fost dieul celu mai naltu al magiárilor pagâni, în serviciul aceluia erau niște preoti, cari se numiau „Táltos.“ Mocsáry declară, că primesce întrebuintărea cuvântului „Hadur“, decumva în viitoru ministrul de honvedei se va numi „Táltos.“ Propunerea înșe nu se primí, ci escită — ceea ce avea intențiunea să facă — risu din tóte părțile.

Mirés'a cu 30 milioane de fl. Sciti cine e acest'a? Principess'a rusésca Jussupoff pe care noul principe al Bulgariei voiesce s'o ieie de soția. Ea are multe case la Petersburg și o mulțime de moșii. Dar ea nu numai e foarte bogată, ci și frumoasă.

Legatur'a pe la Brașiov-Predél a calei ferate austro-ungare cu cea din Români'a are să se face adi la 30 maiu. Linia dincóce până la Predél e gata; dincolo asemenea e sânt gata două secțiuni Ploesti-Câmpina și Sinaia-Predél. Comunicațiunea între Câmpina și Sinaia se va face printr'unu serviciu de diliginție bine organizatu.

Principele Ludovicu Napoleon, carele plecase în óstea englesă în contra zulusilor, s'a bolnavitu; nu de multu înșe elu s'a însănătoșiatu și s'a atasiatu la generalul Chelmsford în Utrecht.

Noi bani de argintu. De câtva timpu a începutu să între în circulațiune, afara de florinii de argintu, și medalie făcute pentru nunt'a de argintu. Aceste medalie au cursul de doi fl.

Reforme în uniform'a honvedilor. De óra-ce caciulele roșie sânt pré batátóre la ochi, se vor face din alta colóre; papucii, fiindu foarte nepotriviti pentru țina, se vor înlocuí cu cisme; mundirul honvedimei dalmațiane se va schimbá cu totul, căci sémenea multu celui turcescu.

Cuceririle principelui Bulgariei. Se vorbește, că noul principe al Bulgariei a făcut mari cuceriri în Viena prin „manier'a sa fina.“ Unde? La damele dela teatrul Karl. Între toate înse mai alesu domnișior'a Zampa lauda multu pe serenitatea sa, căci a distins'o foarte la serat'a din otelul Imperiale. Principele a dansat cu ea, precum și cu alte dame, o mulțime de valsuri.

Unu însielatoru dibaciu. Cetimu în „Rom.“, că în sâmbet'a trecuta unu individ întră în preval'ă unu giuvaergiu din Bucuresci, cu două femei și purtându la subțiora o caseta. Ceru și alese giuvaericale în valoare de vr'o 4200 lei. În timpul acesta deschise și 'nchise de vr'o câteva ori caset'a cu care venise, și giuvaergiuului i se pară că zaresce într'ens'a fișicuri cu monete de aur și pachete de bilete ipotecare. Unu înel cu briliante pară a mai fi de gustul amatorului de giuvaere, căci îl puse în degetu, și se otari să-l cumpere, și nici nu-l mai scose din degetu. Cum eră înse să duca toate acele obiecte scumpe, dintre cari unele pré voluminose, pentru că să se pōta bagă prin pusunare? I veni o idee! Se duse să cumpere unu cuferelu în care să bage sfeșnicele de argintu și alte scule mari. Se duse, dar nu se mai întorse. Giuvaergiuul deschise caset'a lasata acolo; dar ce gasi în ea? rotitie de lemn în forma de napoleoni și pachete de bilete ipotecare imitate, dar bani — nici macaru o lațcaie. Atunci întielese pacalitur'a.

O drama ingrozitoare s'a petrecutu de curându la Bucuresci, despre care scotemu din „Rom.“ urmatorea relatare: Unu sergentu de poliția însurase pe fiul seu. Pe la 12 și 1/2 dupa miezul noptii, pe când toti nuntasii siedeau la mēsa, unu din comese, vecinu cu socrui mari, voindu să marēsa vesel'ă, trecu la elu acasa și luă o pușca și vr'o două cartusie, că să sloboda câteva focuri. Pe când se află într'o gradinutia, alaturea cu curtea în care eră ospetiu, elu puse o cartusia în arma; înse voindu să închida magasi'a puscii, scapă cocosiul, cartusi'a luă focu, glontiu trecu printre uluci, sfaramă brațiu stāngu al fratelui ginerelui, strabatū apoi corpul mamei acestuia. Ea cadu și muri. Capul familiei vedindu pe soț'a sa mōrta, ier pe fiul seu cu brațiu sfaramatu pe la cotu, fu atinsu de o comotiune cerebrala.

Ploile cele multe în Romāni'a au produsu economilor sperantie la recolta buna; grāul și mai cu sēma rapiti'a, se scrie „Rom. Lib.“, sūnt asiā de frumoșe cum nu s'a vedutu de multu timpu.

Sciri scurte. Cutremuru de pamēntu s'a simțitu în septemān'a trecuta în muntii Budii. — **Unu usurariu**, Mauritiu Horovitz, carele în comitatul Clusiu pe multi plugari a adusu la sapa de lemn, într'o deminētia s'a gasitu mortu în patul seu. — **Sadova**, calu imperatului Vilemu, cu care a calaritu în batali'a dela Sadova, a încetatu din viētia. — **Rum-pere de noru** a fost în marti'a trecuta în giurul Budapestei, care a împedecatu și comunicațiunea pe calea ferata cātra Viena. — **Cadavrul lui Fr. Deák** la 27 l. cr. s'a transportatu din capel'a unde a fost înmormēntatu pān'acuma, în cript'a lui Battyányi, spre a putē începe în locul capelei cladirea mausoleului proiectatu. — **Tērgul Moșilor** la Bucuresci a început în luni'a trecuta, publicu și comercianti în numeru mare. — **A trei'a di de Rusali** se va tinē în dumbrav'a comunei Sān-Petru unu maialu. — **La Fagarasiu** a fost grindina mare, care înse n'a facutu

mare paguba. — **La Sighișora** tinerimea sasēsa tinu o petrecere, cu care ocaziune unu trēscu rani mână unu tineru, încātu aceea trebuī să se amputeze.

Ghicitura numerica

de Georgina Popa.

1. 12. 13. 14. Unu continentu.
2. 6. 15. 1. Unu nume femeiescu.
3. 14. 10. 13. 9. Unu rege al Persilor.
4. 16. 12. 6. 1. O împerația în Europa.
5. 8. 6. 4. 7. O demnitate la musulmani.
6. 1. 2. 7. 14. 10. 13. 9. O luna a anului.
7. 4. 12. 9. Unu animalu feroce.
8. 1. 4. 6. 7. Unu duce mare al Romanilor.
9. 15. 13. 10. 11. Ce potfescu toti Romānii.
10. 5. 12. 6. 2. 1. O substantia ce curge din arbori.
11. 4. 5. 8. 6. 9. Unu profetu din testamentul vechiu.
12. 14. 10. 1. Unu nume femeiescu.
13. 16. 15. 6. 7. O luna a anului.
14. 7. 10. 9. Unu metalu tare pretiuitu.
15. 11. 8. 5. 12. 11. O dietia la Greci.
16. 10. 14. 15. 7. Unu dieu la Greci.
- 1—16. A fost unu poetu vestitu, De națiunea sa iubit; Fia 'n veci elu neunitatu, Numele-i încununatu!

Terminul de deslegare e 11 iuniu. Că totu-deuna, și de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea logografului din nr. 28: Plevna, Leov, Esparteru, Varuh, Narenta, Avohar, — literile inițiale de sus în jos: „Plevna“, ier finalele din jos în sus: „Rahova.“

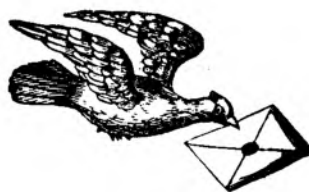
Bine l'au ghicitu domnele și domnișiorele: Maria Barbu, Persida Gebelesiu, Sidonia Tamașdanu, Sofia Cernicū, Emilia Onciu, Rosa Bozanciu, Ana A. Șienchea, Eufrosina Popu, Iosefina Popescu, Zoe Dimbu, Maria Popovicu, Cleopatra Popu, Amalia Ardeleanu, Iulia Crisianu, și dnii Averchie Macoveiu și Nicolae Stefu.

Premiul l'a câștigatu dsiōr'a Maria Popovicu în Crisiova.

Post'a Redacțiunii.

Dsiōrei E. L. Dupa încheierea romanului ce curge, care va mai dură 8—9 numere.

Dlui B. I. B. in B. A sositu tārdu, când numerul cu raportul primitu din alta mână eră deja tiparitu. În viitoru, și asta suna tuturor corespundinților nostri: mai bine pe

scurtu, dar numai decātu, — decātu pe largu, înse tārdu.

Paris. V'amu tramisu pistola particularia.

Versuri neadmise: Adioul ostasiului, Anim'a ranita, Dorul meu, Copil'a cea mai frumoșă.

Dnei A. M. in G. Dupa serbatori, căci pān'atunce sperāmu să avemu timpu.

S. Ujhely. Pecatu că n'ai scrisu mai degraba, căci tocmai în septemān'a trecuta amu avutu în mână cea ceruta. De va mai veni, ti-o vom tramite.

Sesonul băilor a începutu. Dorindu să publicāmu cātu mai multe schiție dela băi, rugāmu pe cetitorii nostri cari vor petrece la cutare baia, să ni scria despre petrecerile lor.

Din caus'a serbatorilor nrul celu mai de aproape al „Familiei“ va aparē în duminēc'a viitoare.

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.